

Πρόγραμμα δράσεων

Πέμπτη 10 Οκτωβρίου 2019

MOMus-Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης-Συλλογή Κωστάκη (Μονή Λαζαριστών) / 14:00

Στρογγυλό τραπέζι, συζήτηση: 'ΡΟΡΟΒΑ: PUBLIC TALK'

Διεθνώς διακεκριμένοι ιστορικοί τέχνης, μελετητές της ρωσικής πρωτοπορίας μιλούν για την προσωπικότητα της Λιουμπόβ Ποπόβα με αναφορές στο καλλιτεχνικό και διδακτικό της έργο.

Ομιλητές

Natalia Adaskina, Ιστορικός της ρωσικής πρωτοπορίας, προϊστάμενη επιμελήτρια στην Κρατική Πινακοθήκη Τρετιακόφ (Μόσχα)

Prof. John E. Bowlit, Ιστορικός της Ρωσικής Πρωτοπορίας (Λος Άντζελες)

Prof. Nicoletta Misler, Ιστορικός της Ρωσικής Πρωτοπορίας (Ρώμη)

Prof. Christina Lodder, Ιστορικός της Ρωσικής Πρωτοπορίας (Λονδίνο)

Andrei Sarabianov, Ιστορικός της Ρωσικής Πρωτοπορίας (Μόσχα)

Μαρία Τσαντσάνογλου, Διευθύντρια MOMus-Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης-Συλλογή Κωστάκη (Θεσσαλονίκη)

Συντονισμός

Kristina Krasnyanskaya, International Art Heritage Foundation

Θα υπάρχει διερμηνεία | Ελεύθερη είσοδος

Παρασκευή 11 Οκτωβρίου 2019 / 21:00 / MOMus-Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης-Συλλογή Κωστάκη (Μονή Λαζαριστών)

Performance: «ΖΩΗ ΣΑΝ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ»

Τη βραδιά των εγκαινίων θα πραγματοποιηθεί περφόρμανς του **Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος** βασισμένη σε κείμενα του Ρώσου συγγραφέα Δανιήλ Χαρμς με τίτλο **«Ζωή σαν έργο τέχνης»**.

Μια θεατροποιημένη αφήγηση για τη ζωή του μεγάλου Ρώσου λογοτέχνη Δανιήλ Χαρμς. Έγραψε γι' αυτόν ο ποιητής Αλεξάντερ Βεντένσκυ: «Ο Χαρμς δεν έκανε τέχνη, είναι ο ίδιος τέχνη». Τρεις ηθοποιοί του ΚΘΒΕ παρουσιάζουν, σε σκηνοθετική επιμέλεια Θάνου Φερετζέλη, στιγμιότυπα της ζωής του Χαρμς, όπως αυτά αποτυπώνονται στο Γαλάζιο Τετράδιο. Κύρια χαρακτηριστικά στο έργο του είναι το κυνήγι του ανέφικτου, το μαύρο χιούμορ, το σκανταλιάρικο ύφος, η καταγραφή του παράλογου της κάθε εποχής και η ματαιότητα της ύπαρξης.

Σκηνοθετική επιμέλεια: Θάνος Φερετζέλης

Συμμετέχουν οι ηθοποιοί: Νεφέλη Ανθοπούλου, Βασίλης Σπυρόπουλος, Θάνος Φερετζέλης

Μαρτυρία I

«[...]Όχι, δεν μπορώ, εάν βρέξει θα γίνει μούσκεμα η αποθήκη. Φέρε μου πρώτα ένα κόντρα πλακέ και μόνο τότε θα σου δώσω τον πίνακα [...]]»

Από τις πιο σημαντικές μαρτυρίες του **συλλέκτη Γιώργου Κωστάκη**, είναι χωρίς αμφιβολία η στιγμή που επισκεπτόμενος το σπίτι του Σεργκί Νικολάεβιτς Χόλνμπεργκ, θετού γιου του Πάβελ Σεργκέεβιτς Ποπόφ (αδερφού της Λιουμπόβ Ποπόβα) στο Ζβενίγκοροντ, έξω από τη Μόσχα, αντίκρουσε για πρώτη φορά ένα έργο με τίτλο 'Χωροδυναμική Κατασκευή' που σήμερα βρίσκεται στην συλλογή του MOMus. «[...] Το πρώτο πράγμα που είδα καθώς ανέβαινα από τη σκάλα στον δεύτερο όροφο ήταν ένας πίνακας της Ποπόβα και πάνω του κρεμόταν μια σκάφη. Αργότερα περπατήσαμε στον κήπο. Διέκρινα το παράθυρο της αποθήκης που ήταν καρφωμένο μ' ένα κόντρα πλακέ. Πάνω στο κόντρα πλακέ ήταν γραμμένος ένας αριθμός κι από κάτω η υπογραφή: «Ποπόβα». Μπήκα στην αποθήκη και είδα από την άλλη πλευρά του κόντρα πλακέ έναν εξαιρετικό πίνακα της ζωγράφου: «Όχι, δεν μπορώ, εάν βρέξει θα γίνει μούσκεμα η αποθήκη. Φέρε μου πρώτα ένα κόντρα πλακέ και μόνο τότε θα σου δώσω τον πίνακα». Χρειάστηκε να πάω στη Μόσχα και

να ψάξω για κόντρα πλακέ. Δεν βρήκα στις διαστάσεις που έπρεπε κι έτσι αγόρασα δύο μικρότερα φύλλα και τα μετέφερα στο Ζβενίγκοροντ. Ως αντάλλαγμα ο σπιτονοικοκύρης μου έδωσε τον υπέροχο πίνακα. Μου πούλησε και τους υπόλοιπους ζωγραφικούς πίνακες και μάλιστα σε πολύ χαμηλή τιμή. Έτσι, τα περισσότερα έργα της Ποπόβα τα αγόρασα από την οικογένεια της καλλιτέχνης.» (πηγή: Από το βιβλίο *Georgii Kostaki. Moi avangard. Vospominaniia kolleksionera* (Γιώργος Κωστάκης. Η πρωτοπορία μου. Απομνημονεύματα ενός συλλέκτη), εκδ. *Modus-Graffiti*, Μόσχα 1993, σ. 59–60)

Μαρτυρία II

«[...] όλο Λιούμποτσκο και Λιούμποτσκο! [...]»

Η **Αλίκη Κωστάκη**, κόρη του συλλέκτη **Γιώργου Κωστάκη**, διηγείται και μια προσωπική ιστορία που σχετίζεται με τους γονείς της: «[...]Κάπου στα μέσα της δεκαετίας του 1990 συναντήθηκα στη Μόσχα μ' έναν παλιό μου φίλο, τον φωτογράφο Ίγκορ Παλμίν. Μιλήσαμε αρκετή ώρα, θυμηθήκαμε τις παλιές καλές μέρες. Και ξαφνικά μου είπε: «Ξέρεις, η Ζίνα (η μητέρα μου) ζήτησε στα σοβαρά τον Ζορζ (έτσι αποκαλούσαν οι φίλοι τον Γιώργο Κωστάκη) για την Λιούμποτσκο (χαϊδευτικό του ονόματος Λιουμπόβ). Του έλεγε «τί έχεις πάθει πια, όλο Λιούμποτσκο και Λιούμποτσκο!» Είχε κάπου δίκιο. Ο πατέρας μου μόνο έναν καλλιτέχνη αποκαλούσε με το μικρό όνομα. Μόνο την Λιούμποτσκο. Αγαπούσε την Λιούμποτσκο πάρα πολύ.» (Αλίκη Κωστάκη, *Αναμνήσεις αντί προλόγου* στον κατάλογο «Λιουμπόβ Ποπόβα. Φόρμα. Χρώμα. Χώρος», MOMus-Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης-Συλλογή Κωστάκη, Θεσσαλονίκη 2019, σελ. 14)